

EDITORIA: Edicions Periòdiques de les Comarques, S.A.
c/ Figuerola, 28, baixos, (17.001), Tel. 22 10 10.
Apartat de correus núm. 261.
Servei de telefax Girona: 21 86 30 - Figueres: 50 62 04.

GERENT
Jordi Bosch i Roura
DIRECTOR EDITORIAL
Dalmáu Codina i Boada
DIRECTOR
Joan Vall i Clara

PUNT

INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

D.L.: GI-535-78

CAPS D'ÀREA
Emili Gispert, Jordi Martínez i Carles Puigdemont

EDICIÓ DIÀRIA
Tura Soler (Girona), Xavier Sala (Economia), Antoni Dalmáu (Política),
Joan Poyano (Comarques), Josep Martinoy (Catalunya, Espanya i Món),
Jordi Camps (Esports),
Joan Ventura (Cultura i Espectacles), Jordi Grau (Punt Divers), Dani
Vivern (Arxiu),
Àngel Madrià (Maquetació), Antoni Corominas (Especials).

EDICIONS SETMANALS

Redactor en cap
Josep Collelldemont (Catalunya Nord)

Director d'Expansió: Enric Matarrodona i Puigdemont. **Publicitat:** Joan Boix i Mora. **Administració:** Emili Hugas i Maurici. **Tallers:** Jordi Pérez i Negre. **Imprimeix:** Empremta S.A. tels: 21 13 00 - 21 13 57.
DELEGACIONS: Calella-Alt Maresme: c/ Sant Antoni, 83, 1r. 2a. Tel. 93-769 19 99. **Olot:** c/ Marià Vayreda, 2, 3r. 5a. Tel. 26 76 22. **Figueres:** c/ Sant Pau, 43, 3r. Tel. 50 68 59. **Blanes:** c/ Unió, 3, baixos. Tel. 33 65 79. **Barcelona:** c/ Travessera de Gràcia, 3-5, 6è., 3a. **Punt Diari** és una publicació catalana, comarcal, democràtica i independent, l'opinió de la qual s'expressa únicament en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que **Punt Diari** no té per què fer seva necessàriament.

El tarannà d'aquest país no ofereix excessives garanties d'equanimitat en aquelles qüestions que toquen més de prop els interessos particulars. Som difícilment ponderats i rarament meticulosos quan es tracta d'empaperar algú als jutjats, i ho fem amb la mateixa vehemència amb què ens prenem la justícia pel nostre compte, sense atendre el procediment judicial a què s'apella. Llavors els jutjats es colapsen de denúncies estúpides provocades pel mal cap de denunciats i denunciadors, i s'engendren quantitats de sumaris idiotes, a vegades per partida doble, que conclouen amb sentències irrellevants, perquè la naturalesa del presumpte delictu és, com a màxim, irrellevant. Llavors passa que la justícia és una olla de grills, i vénen els Pacheco de torn amb tota la raó del món a recordar-nos allò que tothom opina sobre la situació judicial. Però ningú no ens explica que part d'aquesta raó rau precisament en la desraó de les vendettes casolanes instigadores de molts processos judicials, i per més real que sigui el desordre organitzatiu que impera en l'admi-

No tanta querella fàcil, i la justícia seria més eficaç

nistració de justícia de l'Estat Espanyol, el que sensatament no podem fer és repinjar-nos damunt d'un que s'ofega i a sobre criticar que no sap nedar. El cas dels parcel·listes de Llac del Cigne de Caldes de Malavella i el de l'Ajuntament de Calonge, denunciat per difamació, ens il·lustren en aquestes tesis, com ho havien fet abans les kafkianes històries de l'exsecretari de Cassà, Domènec Valls. Mentiríem, doncs, si afirméssim que l'ús d'aquests drets es fa sempre amb la dosi de sentit comú que requereixen aquests assumptes.

El cas és que la màquina judicial s'ha hagut de tornar a engegar per dues qüestions que mai no haurien d'haver-se produït si hagués existit aquella sensatesa necessària quan les coses no funcionen prou bé. ¿No s'hauria pogut estalviar la quere-

lla contra el regidor de Serveis Socials i l'alcalde de Calonge si aquests no s'haguessin dedicat a recollir firmes contra la presumpta prostitució de menors i consum de droga d'un determinat establiment, sense tenir-ne les proves? L'amo de l'establiment se sent calunniat, i té raó. No entrarem a valorar les intencions de l'Ajuntament ni la possibilitat que aquells delictes puguin tenir una base certa, sinó en el mètode utilitzat pels representants de l'Ajuntament de Calonge, totalment al marge del sistema amb què s'han de fer les coses, sobretot si qui les ha de fer és una institució que hauria de conèixer els mecanismes de la justícia.

Possiblement els parcel·listes de la urbanització de Caldes de Malavella també tinguin motius per sentir-se enganyats per la promotora i la companyia de subminist-

rament d'aigua, però en cap cas no queda justificat que acusin de prevaricació una jutgessa que s'ha limitat a evitar que algú es prengui la justícia per la seva mà. Quan un propietari té problemes amb el llogater, no és just ni legal que de cop i volta li canviï els panys de les portes perquè no pugui entrar més a l'habitatge. En tot cas, la justícia resoldrà en favor de qui tingui raó.

Apellem al sentit comú perquè la delicada situació de la justícia no admet els luxes de perdre temps i diners per assumptes perfectament prescindibles. Si el tarannà d'aquest país ens porta al retret passional i al convenciment obstinat que la raó sempre és nostra, potser és que s'haurien de crear instàncies judicials que canalitzessin aquest enorme flux d'arravataments originats per insignificàncies com un cop de paraigües, una pela de plàtan al terra, una decisió justa que ens emprenyia, o un qualificatiu poc oportú en el curs d'un ple d'Ajuntament. Aleshores, els tribunals que fan bona la definició de l'alcalde de Jerez potser es podrien dedicar a afers més seriosos.

EL LECTOR ESCRIU

Llicència d'obres a Cassà

■ En l'edició de Punt Diari corresponent al dimarts 16 de maig hi apareix un article referent al municipi de Cassà de la Selva on hi figuren diferents irregularitats sobre les quals voldríem fer els següents aclariments:

— El text és encapçalat per un títol que diu: «Els socialistes de Cassà demanen que s'anulli una llicència d'obres». En cap moment nosaltres hem afirmat que volem que s'anulli la llicència. El que nosaltres diem és que l'aprovació inicial del projecte d'urbanització la va fer la comissió de govern quan, per llei, l'hauria d'haver fet el ple (art 22.2e i 42.2c de la Llei Reguladora de Bases de Règim Local i art. 52.2b de la Llei municipal de Catalunya). Per aquest motiu, l'acord pres per la comissió de govern és nul de ple

Els textos tramesos a aquesta secció no han d'excedir de les 30 ratlles mecanografiades. L'autor els podrà signar amb inicials o pseudònim si ho sollicita, però l'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport del seu autor. PUNT DIARI es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el dret de resumir-les quan ho consideri oportú.

dret. A conseqüència d'aquesta illegalitat, tots els acords presos posteriorment són nuls.

— Més endavant es diu: «En el recurs presentat pels socialistes s'exposa que el projecte és nul de ple dret perquè no s'ajusta a la legalitat vigent». Tampoc aquesta afirmació és encertada. Estem segurs que el projecte reuneix tots els requisits exigits i, per tant, el creiem ajustat a la llei. El que mantenim que és nul de ple dret és l'acte d'aprovació inicial, tal i com ja

hem dit.

— En les declaracions que fa en el mateix article el regidor d'urbanisme de l'Ajuntament de Cassà, Agustí Ayats, es diu que l'aprovació definitiva es farà en un proper ple. Això no serà possible mentre el ple no faci l'aprovació inicial.

— Quan el mateix regidor manté que en un 80 per cent dels casos s'inicien primer les obres abans que s'hagi legalitzat la urbanització, es confon totalment. No és el mateix executar una urbanització que fer les voreres.

— Quan Agustí Ayats diu que l'interposant del recurs, Joan Xirgo, «també va actuar d'aquesta manera quan era regidor d'urbanisme», menteix descaradament. A l'Ajuntament hi ha prou documentació per demostrar que no és cert. Ayats diu també que Joan Xirgo té «motius personals» en aquest tema

«perquè la urbanització es fa al costat de casa seva». El regidor d'urbanisme no sap distingir una actuació d'un grup que defensa els interessos col·lectius d'una actuació personal.

— Finalment, en les seves declaracions Ayats reconeix que s'ha comès una illegalitat i, en política, encara que sigui de caire municipal, quan es cau en aquestes incongruències, només hi ha una sortida... / JOAN XIRGO I CARBÓ. En representació del grup municipal socialista de l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

Resposta a al sr. Aurich

■ A la reunió del Consell de Govern del dia 22 de març d'enguany en què el regidor sr. Aurich hi era present, vaig demanar que es fes la sol·licitud formal a la Generalitat

de Catalunya de declarar la zona lacustre de Banyoles Paratge natural d'Interès nacional. Es va acordar que jo mateix realitzés les gestions oportunes per tirar endavant el tema.

En aquest mateix Consell de Govern se'm va garantir la confiança necessària del Consistori per poder realitzar una política amb autonomia suficient.

Vaig creure convenient, per tant, fer pública la petició de l'Ajuntament demanant aquella figura de protecció medi ambiental convençut del vist i plau municipal, i esperant que la petició sigui assumida també per la Generalitat.

Aquesta és una reivindicació cada cop més sentida i desitjada per major nombre de ciutadans, i àdhuc a nivells acadèmics i científics se n'ha fet cada cop més ressò.

Espero, en definitiva, que el mateix Sr. Alcalde, que va presidir aquella reunió del Consell de Govern del dia 22 de Març, podrà confirmar el que acabo d'exposar.

— Voldria parlar també de Limnos i dir en la seva defensa que aquesta associació naturalista apreta molt fort, i està duent a terme una tasca formidable en la defensa del nostre Patrimoni natural.

Concretament, la carta de Limnos a què feia referència el company regidor sr. Aurich ha arribat a l'Ajuntament de Banyoles i té entrada del dia 16 de Maig. He de dir que la regidoria de Medi Ambient té al seu càrrec el tractament i protecció de la vegetació dels recs, i des d'aquesta no s'ha donat cap ordre perquè la vegetació dels recs d'en Teixidor i de can Horta es substituïssin per formigó, i tanmateix el canvi s'ha efectuat. Això vol dir que algú ha donat les ordres per tirar-ho endavant, o bé s'ha fet sense permís.

M'agradaria que aquests temes puntuals, que sovint són els que porten malestar entre els components dels consistoris municipals, poguessin resoldre's en base al respecte a les competències que a cada regidor s'han atorgat i en un esperit de major convivència. / JOSEP GRATACÓS RIUS. Banyoles.

EL TÀVEC

Cervells mínims

FERRIOL BORINGUES

■ Per un 0,6% d'increment salarial, els sindicats de RTVE van intentar deixar sense poder veure la final de la Copa d'Europa els espectadors de 80 països. Per no pagar aquest augment, la direcció de l'ens va intentar assegurar la retransmissió signant un contracte amb un treballador en excedència que té quatre càmeres de segona mà. El prestigi espanyol es va salvar perquè la xapussa es va descartar a última hora. Els aficionats que van poder veure, gràcies a les parabòliques, el partit entre el Milà i l'Steaua van comprovar que els menys sofisticats no s'havien perdut cap meravella. Però aquesta no és la derrota dels sindicats, que estan molt contents de l'èxit del seu boicot televisiu però no s'adonen que amb vagues frívoles estan donant arguments al Govern perquè publiqui una llei de vaga molt restrictiva i estableixi serveis mínims fins i tot pel Sant Ponç-Besaluenc. Després reclamaran llibertats i seran desoïts pels treballadors a qui dimecres van fer la putada.

LA FOTO

Un espàrrec embolicat. — Francesc Cortés, un botiguer del carrer Bastiments de Girona, encara no sap com poden haver-hi espàrrecs tan embolicats com els que va trobar a Jafre. Les aigües termals, a

més de propietats curatives, deuen tenir propietats especials per als espàrrecs de la zona, que acaben convertits en llaç i tan plans com l'espàrrec de la fotografia. Foto: Núria Santiago.